

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 198.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128680256/facsimile.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

Anna Stuepige kom og meldte:

— Der er en Kone oppe, som absolut vil tale med Herredsfuldsmægtrigen.

— Kender De hende?

— Ja; det er Johanne ude fra Havslundegaards Familiehus.

— Lig-Johanne?

Stuepigen rødmede:

— Ja—e ... Men der *kommer* hun! Og jeg sagde endda, at hun skulde vente, til jeg kom tilbage.

— Aa—r! sagde Isidor ærgerlig — Se, at faa hende borte igen, Anna! Sig, at her er Gæster.

Men Lig-Johanne var ingen „Strø-for-Høns“. Hun stødte Stuepigen til Side og gik frem. Hendes Gang var usikker, og hendes Ansigt blussede.

— Hun er jo drukken ...! sagde Fru Thora og krøb nærmere ind til sin Svigerdatter — *Far, hun er drukken!*

— Naa, er hun det, min Pige? nikkede gamle Seemann og ledte sine Brillen frem.

Isidor havde rejst sig, og Børnene kom nysgerrige løbende.

— Hvad vil De her nu igen, Johanne? spurgte Herredsfuldsmægtrigen haardt — Jeg har jo sagt Dem, at De skal faa Bud, naar Sagen er ordnet.

Johanne var standset, da hun saa' de mange Mennesker:

— Det var de Penge ... mumlede hun.

— Ja, jeg har endnu ikke faaet talt med Jens ... De skal nok faa Bud, saasnart Sagen er i Orden! gentog Isidor

— Men gaa nu, jeg har ikke Tid til at tale med Dem i Dag!

— Det var de Penge ... De er li'saagodt mine ...

— Jovel, ja! Men gaa nu, hører De!

Lig-Johanne stod lidt og stirrede sløvt ud for sig. Saa gjorde hun pludselig omkring og dinglede bort.

Herredsfuldsmægtrigen gik atter hen og satte sig paa Bænken:

— Naa, i Dag var hun da temmelig medgørlig ... sagde han.

— Er 'et ikke hende, som Nils Uidahl har et ... begyndte gamle Seemann højlydt.

— Hyss, Bedstefar, Børnene ...! sagde Fru Rositta.